

Amsterdam 17 april 2020

Beste mensen,

In deze tijd christen zijn, in deze tijd je getuigenis geven, dat is een opdracht.
Jezus zond zijn leerlingen de wijde wereld in: ga en maak de volken tot mijn leerlingen
(Matt.28:19).

Sinds een maand lijkt het of de wereld veranderd is en kunnen we niet op de vertrouwde manier in kerken samenkomen. Soms komen we met kleine groepen samen, er worden digitale diensten gehouden, en men probeert op alle mogelijke manieren contact met elkaar te onderhouden.
In het Christelijk geloof is het van belang de wereld in te gaan om te verkondigen en de onderlinge samenkomsten (Hebr.10:25). Er staat ook waar twee of drie in Mijn naam samenkomen daar ben ik in uw midden (Matt 18:20).

In deze tijd is het al moeilijk om met drie mensen uit verschillende gezinnen samen te komen. Je kunt elkaar niet meer zo maat bezoeken. Dat maakt het werkelijke gemeentelven moeilijk:
je zingt samen, je bidt samen je leest samen de Bijbel, je ontmoet elkaar, je hoort elkaars lief en leed.

Nu lijkt het : ieder voor zich en God voor ons allen.

Er staat in de Bijbel dat je ook in je binnenkamer kunt bidden, ook daar kun je God zoeken en vinden (Matt6:6). Jezus bad op een berg allen, maar in Gethsemane vroeg Hij zijn vrienden met hem te bidden. Mozes en Elia hadden ontmoetingen met God in de eenzaamheid van de woestijn.
Maar de ontmoeting met elkaar is vaak een bemoediging, je beseft het soms pas als je het moet missen. De wekelijkse samenkomst op Sabbat, de gemeente die samenkomt is een oefenschool, je leert er samenwerking. Een mens kan niet alles alleen, een mens is niet geschapen om in z'n eentje op een onbewoond eiland te zitten.

De Gemeente wordt vergeleken met een lichaam. Dat bestaat uit vele onderdelen, maar een lichaam kan pas functioneren als de losse onderdelen, de leden samenwerken: dan vullen ze elkaar aan.
Het is af en toe wel eens goed om op je eentje te zijn, even bezinning, even afstand nemen. Maar ik denk dat dit niet te lang moet duren. Er zijn weinig mensen die zich op hun eentje kunnen handhaven, mensen hebben mensen nodig.

In deze tijd zijn we als mensen, als christenen als kerken zo maar voor het blok gezet. We weten niet hoelang toestanden als deze zullen duren. Voor korte tijd kan men wel met zo'n contactbeperking leven, op je zelf in kleine kring teruggeworpen. Maar voor de komende tijd, als deze toestand in de wereld langer blijft duren moeten er wegen gezocht worden.
Er zijn al 2000 jaar christenen en 3500 jaar is er een volk van God, dat heeft wel vaker voor nog hetere vuren gestaan, er zijn manieren gevonden om Gods Woord door te geven.
Dat is een uitdaging voor onze tijd. Even kunnen de platgelopen paden niet betreden worden. God heeft zijn Geest beloofd om de gemeente te bemoedigen. Jezus zegt bij zijn zendingsopdracht: Ik ben met u al de dagen tot de voleinding der wereld(Matt. 28:20).
Daarmee mogen we het aandurven, ook in onze tijd,

alle zegen gewenst en goede Sabbat,
Roel Dijk